

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/109/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4322010512
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4322010512.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci odsúdeného L. V., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 13.09.2022, sp. zn. 4Pp/19/2022, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. októbra 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného L. V., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (súd I. stupňa) podľa § 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák. zamietol návrh odsúdeného L. V. o podmiennečné prepustenie z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 4T/75/2019 zo dňa 25.01.2022 v trvaní 19 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí, podal sťažnosť odsúdený. Uviedol v nej, že OS LV a OP LV znehodnocujú prácu personálu ÚVTOS Želiezovce a odporúčanie ústavu na „Pp“. Bol viackrát disciplinárne odmenený, pracoval na svojom správaní niekoľko mesiacov a bol odporučený na podmiennečné prepustenie. Dodal, že „pojednávanie“ na súde I. stupňa bolo odročené, pretože chýbali spisové materiály. Svoje protiprávne konanie si uvedomil, chce sa starať o svojho maloletého syna, zvereného do opatery jeho matky, kde sa bude zdržiavať. Má zabezpečenú prácu v Rakúsku, kde nastúpi ihneď po podmiennečnom prepustení. Bude sa vyhýbať trestnej činnosti aj osobám, ktoré ju páchajú.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán, na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou - odsúdeným, v zmysle § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

Na podklade predloženého spisového materiálu nadriadený súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne. Dodržal procesný postup upravený v § 415 Trestného poriadku - o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodol na verejnom zasadnutí, za prítomnosti odsúdeného, ktorého k meritu veci vypočul a súčasne zabezpečil prítomnosť prokurátora i zástupcu riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody.

Pre kladné rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody Trestný zákon vyžaduje, aby odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním

preukázal také polepšenie, že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. U osoby odsúdenej za prečin súd splnenie týchto podmienok skúma po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliada aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva (§ 66 ods. 1 písm. a), ods. 2 Tr. zák.).

Súd I. stupňa správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku - vykonal polovicu z postupne uložených trestov a čiastočne jednu z materiálnych podmienok, keď počas výkonu trestu odňatia slobody dosiahol celkom štyri disciplinárne odmeny, priebežne plní ciele programu zaobchádzania, dosiahol pozitívne zmeny v hodnotovej orientácii a verbálne prejavuje kritický postoj k svojej trestnej činnosti.

Na druhej strane však došlo zo strany odsúdeného, v počiatkovej fáze výkonu trestu odňatia slobody k porušovaniu ústavného poriadku, nedodržiaval zásady slušného správania voči inému odsúdenému, jeho správanie nebolo na požadovanej úrovni, užil nepredpísaný liek, prechovával nepovolené veci, porušil ústrojovú disciplínu, bolo nutné na neho pedagogicky intenzívne vplyvať a až režimovým pôsobením sa jeho správanie stabilizovalo.

Odsúdený nespĺnil ani druhú materiálnu podmienku - že možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. V tomto smere súd I. stupňa správne poukázal na predchádzajúci kriminálny spôsob života odsúdeného v zmysle jeho 18-tich záznamov o odsúdeniach pre rôznorodú úmyselnú trestnú činnosť, prevažne však majetkovej povahy, kde nadriadený súd dodáva, že túto odsúdený spáchal v krátkom čase, od roku 2012 do roku 2017 ! a to aj napriek tomu, že súdy u neho opakovane upustili od uloženia súhrnného trestu a tiež mu bol opakovane uložený alternatívny trest povinnej práce. Toto podporuje záver vyplývajúci z hodnotenia výkonu trestu odňatia slobody, že riziko recidívy trestnej činnosti u odsúdeného je stredné a resocializačná prognóza menej priaznivá.

Za daného stavu sa nadriadený súd stotožnil s právnym názorom vysloveným súdom I. stupňa, že predchádzajúce výkony trestov odňatia slobody nemali na odsúdeného dostatočný prevýchovný vplyv a nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a to ani v prípade nariadenia mu dohľadu probačným a mediačným úradníkom.

Pokiaľ ide o sťažnostné námietky odsúdeného, tieto neboli dôvodné. I keď odsúdený uvádzal, že si uvedomil svoje protiprávne konanie, chce sa starať o svoje dieťa, má zabezpečenú prácu, toto nepostačuje k pozitívnemu rozhodnutiu o jeho návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, pretože jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody nebolo vždy na požadovanej úrovni, porušoval ústavný poriadok, čo si u neho vyžadovalo intenzívne pedagogické i režimové pôsobenie a súčasne opakované prejavy recidívy trestnej činnosti u neho nenasvedčujú takému polepšeniu, že sa môže na slobode od neho očakávať vedenia riadneho života. Nadriadený súd pripomína, že ani Ústava Slovenskej republiky, ani zákon nepriznávajú odsúdenému automaticky nárok na podmiennečné prepustenie. Zmysel podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je len v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní zákonom stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmiennečné prepustenie prichádza do úvahy len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy. V prípade odsúdeného, vzhľadom na jeho 18 odsúdení počas obdobia rokov 2012 až 2017 je však podľa názoru nadriadeného súdu riziko recidívy príliš vysoké.

Napokon nadriadený súd dodáva, že rozhodovanie o návrhu na podmiennečné prepustenie odsúdeného je plne v kompetencii súdu, ktorého povinnosťou nie je stotožniť sa s každým podaným návrhom, ani so stanoviskom procesnej strany. Povinnosťou súdu však je, aby svoje rozhodnutie náležite odôvodnil, v súlade s požiadavkami § 176 ods. 2 Tr. por., čo v danom prípade súd I. stupňa dodržal, pretože uviedol skutočnosti, ktoré považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré svoje skutkové zistenia opieral, úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a tiež právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti. Sťažnosťou napadnuté uznesenie preto nemožno považovať za nesprávne len z toho dôvodu, že odsúdený s ním nesúhlasí.

Z týchto dôvodov nadriadený súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný
riadny opravný prostriedok.
(§ 185 ods. 2 Tr. por.)